

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

No. 39.

Parkland, Washington, 6th October 1899.

9de Aarg.

En Salme. (M. C. Jensen.)

Sorheits Det er tung at vandre
Men den enbes dog engang.
Og da skal vi med overandere
Guds og Hammets Sang
I det ny Jerusalem
Guds Verdens ette Hus og Hjem.
Og vi skal med Taltejange
Der hos Gud i Kret prængt.

Her bedesæt, der i Glæde,
Her i Hed og der i Trost.
Her i Kulde og i Hele,
Der i Himmelens Frejdighed —
O, hvad er da Beien her,
Naar vi enet Hjemmet der!
Lad os fun mod Raadet hoste
Og vor Sorg paa Jesum laste.

All ej Raade, alt ved Raade,
Der et tro og der et fe.
O du især Livets Raade
I en del Gørkættelse;
O du fuldes Jesu vort Verdt;
Neb en salig Frub og Lust
Gos en hellig Vorhangstent
Etiger frem for Hammets Trene.

Her vi synner den saa høje
Mens vi er i dette Ver,
Men der skal vi Tonen magte,
Thi nu skært vi altlig ser:
At det var af Raade blot
Vi sit Jesu til Himmelens Slot —
Derfor lebet det saa høje:
Gud skal denne Verdt tilhøre.

Saliggjorte er hans Birke.
— Que brus — o Lov for det!
Her udi sin saade Kirke
Sættes frem hans Raade Jesu.
Vi paa mig har han det sagt,
Thi han saa jeg var fortalt
Om det stod til mig at gjore,
Hvad der skal til Livet fort.

Nei, alene paa hans Raade
Og udi hans herte Haand
Er jeg fri og frisk af Raade
Med hans egen Helligaand.
Derfor synger jeg den Sang
Nu, som jeg skal der engang:
Men er min Guds alene
— Han lob Frelen mig fortjene.

Jesu er min Stedfortræder
Raaden er min Talsmænd god,
Som jeg mig i Trene glæder,

Som om jeg for Trene stod —
Stædt til Hammets Brullupsøst
Hvor han selv er Bett og Gjæst.
Som min Syndestild har haaret
Og i hrem jeg er ublaaret.

Tro og Hjærligheds- gjerninger.

Thi jeg agtede ikke at vide noget
Blandt eder, uden Jesu Kristus og
ham korsfæset [1 Kor. 2:2]. Det
var et vor Lutheriebelænelse, vor stadi-
ge Belænelse med Apostelen Paulus.
Og lad os mindes Luther, som da var
endnu vor Maa i Klosteret, i sin
Sjæls Beklæring færd med det Spræng-
mæl: Hvad skal jeg gjøre for at blive
saligt? Han havde sagt at bestætte sit
Hjerte ved de alvorlige Bobævelser,
ved Fast og Mattevæng og Selvplage;
han havde forsøgt at bestætte sit Hjerte
ved at sætte sin Fortsynning til men-
neskelige Midler, til Venen i Blom, til
Jomfru Marias og Helligernes Hjor-
baner; men hans Hjerte vedbøn af vores
ubefæstet i Samvæltighedens Kro, og
ikke han ikke var sig nogen særlig
Et øde vejdigt, vedbrev han dog af-
slag i sin Ensomhed: Min Synd
min Sund! saalet, at der var en Ellis-
mæle mellem ham og hans Gud, som
ikke kunne opnerves ned noget af vores
menneskelige Fortsynningsmidler. Da
var det, at en gammel Klosterbror
kom til ham og troede ham med de
Ord af Kristi, at vi retfærdiggjør os
afvækslende af Guds Raade ved den
Forskrift, som er i Kristus, hvilken
Gud har fremsat til en Fortsynning
formebest Troen paa hans Blod.
[Rom. 3: 25—5]. Og hans Øje blev
opløftet for den eneste saade Midler, for
Gudmennesket, som ene kunde fås fra
den Fortsynning mellem Gud og Menneske,
som ingen Gladning kunne fås.
Og hans Hjerte blev bejæstet i vor
Herr Jesu Kristi Raade, og han
selv gik ud af Klosteret til at fortynne
det glade Budslab til alt Folket. Han
havde det da ogsaa lyde nu, hvad der var
hans Gladning Vibnesbyd om det, som
havde bejæstet hans Hjerte, naar han
siger: I mit Hjerte berister og skal alt-
tid beriste denne ene Kritik, nemlig
Troen paa min elstede Herr Jesu
Kristus, som er Begyndelsen, Vibnen

og Guden paa alle mine grædelige og
anbælge Hærtugninger baab; ved
Dog og ved Mat! Saal skal det da og
saas lode, hvad der var Summen i de
evangeliske Predikanters Prediken, og
saas i voet Fædreland, da Evangeliet
her bread frem af det papistiske Moris:
"Ni Raade er vi fulste og ikke af Gjæ-
ninger; vi er fulste ved Troen alemt,
ved Kristus alemt!"

Og nuar da den romerske Kirke siger,
at Luther og vi Lutheriske lærer
en Tro, som er uden Gjerninger, uden
Hjærlighed, da vil vi voldt høre den
ne Veltyldning. Ouebe Luther da in-
gen Gjerninger ved sin Tro? Var
det ikke en Gjerning, en god Gjerning,
da han paa Rigsdagen i Worms
fremsatte sig for Jesu
og Hjælpe med Evangeliet Vibne-
byd og siger: "Her saar jeg: Jesu
kan ikke underledes; Gud hjælpe mig
Kun." Var det da ikke evigkærlighed
en god Gjerning, at han overhadt den
hellige Strid i Folkest Tungeval; at
Evangeliet ikke blot kunne vorbe pre-
digt for de fattige, men at ogsaa Strid-
terne kunne vorte tilgjengelige for de
fattige? Ja var ikke hans hele
Liv en Kærligheds-Hjærligheds-gjerning,
hvilket han svæde mod Folket? Men
ikke mente han, at han ved disse Gjerni-
nger kunde høbe sig Himmerig, ikke
mente han, at disse Gjerninger kunde
være Fortsyningsoffer for hans Søn-
der; nei, Taftslæns og Tatnemællig-
heden Offer kunde de være, fordi
Guds Raade havde stjælt ham Søn-
ders Hjærlighed, formebest det ene,
nere Fortsyningsoffer vor Kristi Kors,
hvori alle vores Gjerninger er ubefæstet,
og hvor vi kun har at tro og tilbede!
Og har vor evangeliske Kirke da siden
den Tid ingen Gjerninger været
ingen Gjerninger i Evangeliet Fortsyn-
else og Vibnesbyd, ingen Gjerninger
i den hellige Folkeslo, i Hus og
Stole, ingen Gjerninger i at besøge de
bønnytige, klæde de usogne, besøge de
fængne i deres Hængsel? Vi er jo
vismol nærtige Ejendomme, og vores Gjerni-
ning kan ikke befæstes fuldomme for
Gud, men dette vil vi sige: Var Hjæ-
rterne kun mere bejæstet i Raaden, inn
mere bejæstet i bette: "Bed Troen
alemt," "ved Kristus alemt," da fulde
ogsaa Hjærlighedens Gjerninger, — da
fulde ogsaa Tatnemællighedens Of-
fere blive overslædigere blandt os.

Bishop Mortensen.

Et saligt Ord.

Det turnes af dem, som har Tilgi-
velse at de harer Raaben og vurderer
hvit Tilgivelsens Raabe. Det festlig-
ste af alle stemodier skal ikke mere bringe
ind i Starnet. Derfor skal vi staa
i aarvægen Kamp og vogue os for alle
de Forbindelser og Forhold, der giver
os Anledning til Syub. Vi skal i stor
Troslab værge over vor Tanke, og
naar de sunde Begjæringer vægner,
da straks ile til Frelsers Kors og
nedstende vor Øjol i hans Hjelle og
Dob. De sunde Tanke hører til
det gamle Menneske, og ikke til det nye.
Det nye Menneske lever i os, derfor skal
det ogsaa regjere i os. Men om en
Tanke af det gamle Menneske siger ov-
mod os, forstyrres herved endnu ikke
vort Barnethold. Tilgivelsens
Raabe har vi. Forst naar vi begynder
at give det gamle Menneskes Tanke
Kun i os, at pleje dem, og vi lader
dem faa herre, da er den store Fæder,
da miser vi Gudsfreden, og der træ-
ges da en dob og alvorlig Vibningelle
for Gud for atter at erfare Tilgivelsens
og Opræsningens Raabe.

Vien saa du fast i din Frelsers Raab-
de, som er blevet dig tildel, og saa til
alt, hvad der kommer til dig af Over-
fladisbed, Sloshed, Verdenalys, For-
styrrelighed og af andre Ting fra det
gamle Menneske, det hellige og salige
Ord: Jeg tror Sondernes Fortabel-
se."

(D. g. D.)

Noet nogen kommt til mig, og si-
ger: jeg er hel salig, saa ser jeg ham
ikke og gør ham ikke igjen med nogen
Vibning. Jeg holbt mig aldrig
forvidjet om en Sags gode Bestaffen-
hed, saalænge den intet Stod til.
(Newton.)

Jeg finder det paa en Maade saadti og
rigtigt, at den største Friselse er, at leve
uden Friselse eller Fortægelse. Slik
sædende Vand forberedes, og Maade
uden Antægtselser visner.

(Ruthersbach.)

Central Drug Store.

Anderson Bros. Ejere.

Nye Mediciner
ny Bestyrelse.
Gen. Dist & Tacoma Co. Tacoma, Wa.

En Historie, der kan fortælles
paa to Maader.

Efter Engell.

Hvad er det dette for en? En Uden
forsøg Sjælabet, der slettert omitung
i den store Stad med Sommerne fulde
af Venje, han ventet paa Postvognen;
der kommer den, han slater op paa
Toppen af den, og usikkerig ser han
sig om til alle Sider.

Alle de store, sorte Størstene ligge
fueret bag ham, og hans Øje doget
med Glede ved de af Hestens rige Ga-
ver bugnende Masker, den trille Duft
fra de grønne Hæller gør hans Sind
let; og hører beiligt det skulde være, han
et Glebil at være nede blandt disse rigt-
løbende Røddetræer, hvor han i en Fart
kilde fulde sin Huse med de inddyndende
Rødder! Nu mørker han et stort Øje,
der ser ud som en vandrende Mørkstak;
o den, der var paa Toppen der! Et li-
det Sløjner fører forbi ham, det grønne
Ugning tæller Stugger henad den
gule Sandvej, og et Elorn, der munder
hopper fra Øren til Øren, bringer ham
til at tolle frem og tilbage paa sit Sc-
ede af Øyst til at forfulge den lille Sprin-
ger.

Den lille Sjæmand har snart vundet
sin medreisende Velvære, hans barn-
lige muntere Sind glæder dem alle, og
alle høre de ham gjerne fortælle om den
stolle Hægt, hvormed han har gjort sit
første Togt. I rigtige Sjæmands-
træt udmalet han dens Sjælbeder, og
han bliver ganske varm ved at fortælle
om dens mange udmerkede Egenskaber.

Postvognen holder stille, og den lille
Sjælabet sidder lungende paa Toppen,
med begge Hænderne i Sommerne, hvor
han bringer sine Venje i en lystig lin-
gende Bedøgelse. Ved Vandbrytnings
Øer staar der en jætlig Rose; han ser
nøglelig ud, og det har hun ogsaa god
Grund til. I Horaaret gitt hændes
Mand til London forat føge Arbejde,
hvilket ogsaa tilfældes ham, og hun han-
de hæbet snart et paa Midler til at
droge til ham, men da sit hun et Øje
fra en af hans Kammeraler, hvori det
Stod, at hændes Mand var kommen til
Stade under Arbejdet, og at han nu laa
tilsengh og uslede at hans Rose funde
tonne og pleje ham. Det var et hoardest
Slag for hende, hun har jo smaa Øer
og ingen Venje; hun er nødt at gaa
den hele Vej med et bælent Hjerte, idet
hun kender paa, at hændes hæftels, hæ-
te Mand samle vil da under fremmede
Hænder, mens hun slaber sig frem
over den lange Vej.

Hun kender ikke paa et Hage, men da
han ser den af Glæde strænde unge
Drenge, hører hun uvilkaarligt sit Hove
til et Hilsen, da hun bemærker, at han
ser paa hende; han træller sin Haab
op af Lommen og løfter et Vengefunkt
til hende; det blæster i Falset, det er ei-
t Guldstykke. Hun tager Guldet op, og
halv glæd, halv forbanjet røller han

det op til han, da hun tror, det er en
Hjelptogtse.

"Behold det fun!" rober han, idet
Bognen lyftigt viller offset. Let om
Hjertet iler hun til nærmeste By, og
næste Rat vil Jernbanen bringe hende
til London til hendes elskede Husbond.

Alt dette hælder Sjælabet intet til,
og han vil vel aldrig i denne Verden
saa noget at vide om hendes Historie.

De reisende oploge igjen Samtakens
Kras - den lille Kabel har snart for-
solt, hvem han er, og hvorhen han skal.
Men der er en Mand, som har set den
hele Tid; han ser mest og urelig ud og
har truffet sig hen i en Strog for sig
selv. Ved at se det Guldstykke blinkle,
som Drenge har tilføjet den fattige
Rose, bliver hans Opvensomhed vort,
og hans Øje følge nu enhver af Ra-
detternas Bevægelser.

Manden er stor, sterk og bejemt, den
lille Drenge med Sommerne fulde af
Venje vil ikke kunne gøre ham nogen
Modstand. Prestgaarden sæt ved Ø-
et Sjælabet Hjem, saa har den socialt
de andre Posthætter, og Bognen vil
snart omtrent i Hjerdings Øer fra
hans Hæders Hus, han vil da fra detle
Sted gaa eller løbe derhen den nærmeste
Øer gjennem en stor, mest Skog.

Den store Mand besluttede sig ogsaa
til at stige af paa samme Sted og gaa
igjennem Skogen; han vil der pludse
Drenge, og hvis han friger om Hjelpe
og ejer Modstand, vil han måske gøre
noget endnu værre. Drenge vil ejer
hans Formening mere ganske i hans
Haand; han vil umulig kunne undgaa
ham; Veien er ensom, og Solen vil
være gaaret ned.

Neil der synes i Sandhed at være
uden Udsigt til at undslip; den unge,
halvbefredede Hugl, der falder ud af
Meden, vil ligehaoldt kunne undgaa den
sharpse Hug, som den lille muntere
Sjælabet vil være ifand til at fri sig fra
den Idre, der truer ham.

Ru er ved Vandbrynnen, hvor Dren-
gen står stige af; han hilser sine med-
reisende og byder dem "God Aften"! og
med lette Spring iler han forbi de
udsprett liggende Huse, — men den store
mestre Mand er ogsaa stiget af og fal-
ger efter ham.

Hodstien gaar over Vandbrygens Kir-
legaard; der er Aftenlang, og Kirke-
sten staar aaben, thi det er varmt i Verden.
Sjælabet ligger sig ind i Kirken, staar
stille og lytter til Kirkens Ord. Den-
ne udlegger nu Skriften for den sam-
lede Menighed. I 13 Maaneder har
den unge Sjæmand ikke været i Kirken
Gudsajenelen indgået ham Undtagt,
og han bliver og lytter til Kirkens Ord:

"Sælges der ikke to Spurte for en
Penning! og ikke en af dem falder til
Jorden, uden at det er et Hæder
Vilje. Men og alle øvers Hovedhaar
er talte. Hægler derfor ikke; I er me-
re værd end mange Spurte.

Han lytter til Begyndelsen af Pre-
diken, men saa røder hans Øje
højt, Manden sitter ofsted til venstre,

ham i Øn, og sagde gaar han ud af
Døren opfyldt af en tolig og opbevet
Glede. Presten har erindret ham om
hans egen Farer, der ogsaa er Prest,
og hans lefe, nogen Hjerte er nu opta-
get af Tansen om ham og hans Stem-
me og Prædikener. Han tænker paa
Talerens Ørd om vor himmelige Ha-
ders Omørg for os; han erindret, at
hans egen Farer, da han skulle forlade
ham, bad for ham, at han måtte blive
frelst af enhver Face; han kan ikke er-
indret, at han siden den Tid har voret
frelst i nogen egentlig Fare undtagen i
den store Storm, men han er taknem-
meliq, fordi han er kommen hjem frisk
og raff, og han harbet, at nær noget
kunne ham, som jo han hænde engang i
Tiden, Guds Forbryl da vil vænge
over ham og bevare ham. Når det
sætter han sig ofsted, og snart staar han ved Indgangen til
Skogen.

Manden er der for ham. Han er
gæret ind i Lytningen og har staaret
sig en vugtig Stof; han løber Dren-
gen gaa i Forveien, hvorpaa han går
ud af sit Skulesæd og folger efter ham.
Det er forlyst endnu for den Mørkbeds
Gjerning, som han ponser paa, og den-
nen er de endnu i Begyndelsen af
Skogen; men han ved, at Stien om
fort Tid deler sig i to Grene, og at
Drenge vil følge den mørke og en-
somme.

Men hvad gaar det af vor lille Sjæ-
labet, at han, da han endnu fun er
omtrent femti Steidi fra det Sted, hvor
Stien deler sig, pludselig begynder at
løbe af alle Kræfter! Det er ikke
Frugt — han brommer ikke engang
om, at han er i Fare. En pludselig
Drift eller en bestig Vængsel efter
Hjemmet sætter hans Tanke i Bevæ-
gelse og bringer ham at gjøre et
Syrang og løtte ofsted i fuld Hart.
Ofsted gaar det som et Bæddelob; Stien
gjor en Boining, og Manden løber
ham af Sigte. Det gjor Jagting,
tanke han, "han vil ikke løbe længe
paa den Maade."

Drenge har næsten næret det Sted,
hvori Stien deler sig, da han strammer
op en ung, hvil Ugle, der næppe kan
flyve, og som plættende med Vingerne
løber foran ham langsommed Marlen.
Han tager den igjen, — han et Gle-
bil, og den vil være hånd. Nu er den
igen lidt foran ham — de er begge
ved Kirkeveien, og Huglen løber ofsted
til højre. Lysten til at følge et for-
stør, han kan ikke medstaa den, og
han ved desuden, at det risikerer langt
inde i Skogen er en Toetsi, der vil
bringe ham tilbage paa ret Vej; han
behøver kun at synde sig lidt mere, og
han vil være tilbundt hjemme.

Uffed løber han; Stien ejer
en Boining, og han er netop ude af
Sone, da hans Forfolger kommer til
Kirkeveien. Drenge har taget til
Kirkevejen, og Manden løber ofsted til venstre,

og jo mere de flunde sig, desto stærrer
bliver tilstanden imellem dem.

Den holde, lille Ugle er endnu foran;
Veien bliver mørkere og smalere, og
tilsidst stønner Sjælabetten, at han er
paa Billstraæ, da hans Farer nu
træde paa blødt Græs istedesfor paa
den sande Sti. Han slætter omitung
mellem Træer og Stubber, udmauet
og stønende efter het hæltige Bob.
Til sidst kommer han paa et andet
Stue, og han iler fremad, saa hurtig
han kan. Grunden begynder mereført
at lønne sig — han har tabt Veien —
men han holder bestandig til venstre;
og snart det nu er mortt, haaber han
dog at nu frem om fortere eller læng-
ere Tid.

Han hælder ikke denne Del af Stoen,
men fremad isher han. Al, lille
Drenge! hvorfør slusbe du nu ogsaa
jage efter den stakkels Ugle? Hvis du
havde forhat paa den rigtige Vej med den
mørke Mand bag dig, vilde du måske
have løbet fra ham, eller, om han hav-
de noget dig, vilde måske en eller en-
hander have hørt dine Maab om
Hjælp og kommet dig til Undsætning.
Nu isher du lige i Døden, lige ned i
det sille, dybe og mørke Øjnen, der lig-
ger nede ved Hoben af Hoen. Maatte
du Maanen komme frem og visse den
nære Fare!

Men den lyse Maane skuler sig un-
der et Dækk af sorte, tætte Øyer, og
der er ikke en Sjælne oppe, der ved sit
Lys kan vije, hvor Bandet ligger.
Gronsværet er blødt under hans Hæ-
der, som han løbende og glidende farer
ned ab den glatte Straæning, men til-
sidst løber hans Hæd mod en Sten, og
han snubler og falder; et Glebil til,
og det mørke, lille Band vil løffe sig
over ham.

(Mere.)

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in

Groceries

Hardware

Patent Medicine etc.

School Books, Stationary Students-supplies a speciality.

PARKLAND, - - - WASH.

Til Indremissionen.

Konfirmationsoffer i Rock-
ford, Wn., Past. C. B.

Ingebrigtsens Kald. \$16 30

Offer fra Silverton Menig-

hed, Ore., Past. N.

Pedersens Kald. 17 80

E. Borrum,

Kasserer.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
adkommer hver
FREDAG.

REV. HANSTAD, Redaktør.

Abonnements-Vilkår:

Et Aar.....	50 Cts
Ekse Maaned.....	25 Cts
Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til „Pacific Herold“. Alle andre Forretninger sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør hellst sendes i Money Order, lydende paa Parkland, Wash.

Udtag til Jubelmissionen og Church Extension bør sendes til G. Verrum, Parkland, Wash., Kooperator for Pac. Distrikt.

„Gollebladet“ betegner, at Stadtbane Tollesen har hørt ejer tolter paa at hjælpe St. Lukas Hospital i Grand Forks, N. D.

Stundisterne vinder stadig nye tilhængere i Rusland, tiltrædt for Regeringens Forstæder. Tyksterne bestydes højt hjælpe dem. Som Grund for sin Forfolgelse af Stundisterne angiver den russiske Regering, at de er farlige bønde for Staten og Stæten.

Vi har fra Louis Lange Pub. Co. i St. Louis modtaget et uedvanlig vældigt illustreret „Luther-Kammer“ af „Illustrated Home Journal“, oversat, der har omtrænt alle Stednuds Forber, et ikke smagfuldt udtryket. Alle Afhandlinger i dette Nummer er støvne af Mænd, anerkjendt for sin Driftighed i den lutheriske Kirke i Amerika. Sammen med det ejer af Lange Pub. Co. udgivne Luther-Kammer udgør disse to en meget interessant og belærende Beretning om den store Reformators Liv og Kirke. Illustrationerne er ypperlige; her er Luther Before Cajeton i højeste Grad Rosenbæt.

Galetrit kostet det 10 Cents Stabell Sætte Hånd sendes til følgende überale Priser: 12 Gåsemplater for 75 Cents, 25 for \$1.50 og 50 Gåsemplater for \$2.75.

Dette Nummer børde findes i hvert lutherist Hjem, og det er med Glæde vi anbefaler det til Herolds Venner.

Udredsen er: Louis Lange Pub. Co. St. Louis, Mo.

Den Maasje-Overgang fra den latinske til den evangeliske Kirke, som f. de sidste 10—12 Maaneder har fundet Sted i Østrig, har været almindelig Opsigt og Fortrædeling inden hele den lejlige Kirke. Om Marjen til denne Overgang har det været delle Menigheter, idet man fra entet Hold har gjort gældende, at den hellige menighed havde sit Udspring i religiøs Trang, medens man fra den anden Side har villet forklare det derhen, at den hellige Kirke var vante af fortidens Henfugler mod Kejserhuset. Ærkebiskoppen har Jesus' venner ikke til at udvælge den sidste Maastand.

Hør et studere Benægelsen paa nærmere Hold forlod en tygt Meest, Dr. Ahner, idet Vær og Sommer en Reise i Østrig. Han har nu i et tygt Blad fremlagt Resultatet af sine Undersøgelser.

I Bohmen, hvor han vender Besøgningen sig til den protestantiske Kirke formelig paa Grund af den malme og forædle Tilstand, hvori den latinske Kirke derheds beholder sig. Særlig fremhævet Præsterne bølle og usædelige Personer. Begegnende i den Forbindelse er, hvad en Mand detsinde sagde: „Herrheller Presterne paa denne Maade, kommer snart dele Besøgningen til at gå over til Protestantismen.“ Det var, som sagdes over, et Mangel paa Velvære i Kirken. En Kvinde sagde: „Derfor vi går til Mæcen, hvis vi intet og bestemt vi deltaget i en Begravelse, for sin far vi intet, thi alt er da en Blunder paa Latin.“ Paa den anden Side fremhæves de protestantiske Presters verbale Levejagt og oploftende Gudsstænder. — „Derfor vi besøger en protestantisk Kirke, bøbes vores Hjerter, og ved Begravelser er der Trost at fan.“

En Pæge derledes sagde: „Seud os nogle hundrede Prester, og vor armes Nation vil blive reddet.“ Flere sagde, at det Blonesbyrd, at de sondt meget mere i den protestantiske Kirke, end de havde ventet. En Saghører sagde: „Jeg hørte ikke den evangeliske Kirke, og det var alene af politiske Grund, at jeg sluttede mig til den. Men hvor jeg hørte Gud, at jeg hørte den! I Romertiden hørte vi intet andet end komme Angreb paa Lutherdommen; i den lutheriske Kirke derimod hører man en røde og ligefrem Udlæggelse af Guds Ord.“ Sæt alene Læger, Saghørere og Fortretningssmænd hører fra til den evangeliske Kirke, men også Haandværtiere af fortidlig Slega. Et Medlem af Rigedagen, to andet politiske Schere saaet en Desult er også mulig gæte over til Protestantismens derledes. Det er med Glæde og Tat til Gud, at vi hører dem jævne papistiske Morde forsvindende for Evangelietysk.

Det givels to Maader at være mandig paa, en god og en dørlig.

„Jeg ved ikke“, sagde en, „hvad jeg skal gøre med Gutter min. Han roper, banker og harer omkring paa Restaurationerne. Og kend Dem, han er endnu ikke konfirmeret!

„Hør du jo et flig Gut“, sagde en anden, „han er endnu ikke konfirmeret og har allerede haft med Politiet at gjøre.“

Han er endnu ikke konfirmeret! Gott mener med det, at Gutter. Pigen endnu er Born, de maa fremdeles gaa paa Stolen, abyde sine Forældre og leve et fligeltigt, pent Liv.

Han er konfirmeret! Da er det anderledes. Gutter er blevet til en Mand, og hvad for en Mand! Han har ret til at gøre hvad han vil. Han gaaer paa Restaurationer, han banker med den handende, driller med de delfrende, halber Leven med disse usædige Mand, er i Klammeri med Slagsbroder som med fredommelige Føl, og til gaaer det Livet igennem indtil Enden. „Sæt din øgen Herre“. „ejot, sou du vil.“ Det er den sædige Grundsatning, man folger. Han er jo fri, han er jo en Mand!

Hør mandig!iger Verden, og den mener naturligvis: Gjor som de andre! Træd i deres Fodsper, fulg deres Skæmper, selv om du dermed skal komme ned i Svæb og Stendighed! Rold det gode set og det rette godt; lev i de samme Vækter, sou de andre. Man må ikke dritte dygtig, saa er man ingen „Star.“ Man må ikke være med paa alle slags Udstyrelser, han lyder det: „Han er en Ustyr!“ Bare lidt mere Glod og ikke være red og tilbageholben. — Og for at vise sig som „Mand“, vokser man Samvittighedens Rost, laader sin Overbevægelse tie, hvis man har nogen da, man sætter det onde Haanden, ødelægger sin Sjæl og trækker andre med sig ind i Hovedvælsen.

Hvad er det dog for Mænd, som Verden gjør? Tidlig modige Mænd, som ikke er stand til at male en Kommeross haanende Batter! Disse tapre Mænd, som endnu ikke har funnet overvinde nogen af sine Udenstaber! Disse frie Mænd, de er Slaver af den frie Mening, Slaver af sine Væller, de tjener ikke sin e. en Interesse, sin Bugs Trælle, Svæbens fengsel.

Sæt mandig! siget Bibelen (1 Kor. 16, 13), vører Mænd, som berhører sine Udenstaber og sejrer over sin onde Væller; Mænd, der kæmper mod det onde og arbeider for det gode; Mænd, som aabent bræder med elstens Læs; Mænd, som for at alyde sin Samvittighed, saaer for Haan og Spot og trodje den ejentlige Mening, for at understøtte enhver god Sag; Mænd, der arbeider ikke paa at fordrævne anden, men paa at frelse dem. Det er flige Mænd, som vi trænger, og Evangeliet alene støder dem. Af Karsten er vi Mennester efter denne Verdens Bis; ved den nye Fodsels, ved Troen paa

Jesus Kristus bliver vi Guds Barn, Mennester, som er støtte efter Gud.

Bør mandig! Det blir den, som hengiver sig til Jesus Kristus. Han, den enbaarde Guds Son, har været det fuldkomne Menneste. Han alene kan omduanne Mennestene efter sit Billide og frelse de fortabte. Han er kommen for at tage hold Verdens Synd og fri er ud af den. Uden ham kan I intet gjøre! (Joh. 15, 5.) Med ham og ved ham vil I være stærke, vil I være Seierherrer og Handbed frie Gott. Thi den, hvem Sonnen først følgjort er vistelig fri (Joh. 8, 28).

„Hvo er den, som overvinder Verden, uden den, som tror, at Jesus er Guds Son?“ (1 Joh. 5, 5.)

(Der Sonntagstross)

Samle Medlemmer til Menigheden.

Når et Menighedsmedlem eller Presten er levende interesseret for sin Menighed, hører i det øve, da er dette en hellig og god Ting. Guden berligere og beder er det, når både Prest og Menighed arbeider flittigt for en sand Guds. Men allerhelligt og bedst er det, når de også paa rette Maade arbeider flittigt for Menighedens sunde Guds.

Quod er da den rette Maade at arbejde paa? Nu, det er ikke saa let at få det snart fast. Det er lettere at sige, hvortil Hellen ved Arbejdet består. Det er en meget vanstelig Sag at arbejde for Menighedens andre Guds paa rette Maade.

En meget stabelig Hell er det ved Arbejdet, naar man er saa henfusild og høflig under dette Arbejde, at man faar det Indtryk, at Prest og Menighed maa være meget iaknemmelig, naar en neblader sig til at begjøre Optagelse i Menigheden. Saadan Forestillinger er meget stabelig baade for Menigheden og den, som bliver optaget, fordi den er meget fast. Guds Mige har ingen sundig Mand behov. Trænger ikke vi Guds Hjælp ejer Menighedens Guder, han trænger visstlig Herren ikke os. Thi vi kan intet godt bringe ham uden Synd og Tab, som han gjerne vil hjælpe os af med.

Men er vi for stolte og store til at sige Vagedom mod vor Guds og Tab i de Midler og paa den Maade, som Helt, a har foredraget, da er det bedre, at man heller ikke harer Ravn af Webben i en fristet Menighed. Q.

Mangen angre sin Overtrædelse, ikke fordi den var Synd imod Gud, men fordi han beredt stabelde sig selv. Som trænen skal du sørge over din Guds, hvoret for Himmelst eller Helvedes, men for Guds Styld; thi Guds Bedrag maa være din Himmel, og Guds Brede dit Helvede.

(Johann Knudt.)

Girke og Mission.

(E. B.)

Henved 65,000 Personer blev i forrige Mar arrestered i Chicago for Dræftenslab.

■ ■ ■ ■ ■

Past. R. J. Ellestad er blitt valgt til Past for Holden og Dale Menigheder, Goodhue Co., Minn.

■ ■ ■ ■ ■

Berbens største Sandagastole er i Stockford, England. Den blev oprettet i 1805 og tæller nu 6000 Gæster og 500 Vorere.

■ ■ ■ ■ ■

Den belgiske Regierung har inddadt de europæiske Magier til en Konferens i Brussel forhandle om Salget af berensende Drift i Afrika.

■ ■ ■ ■ ■

Past. Muller Gogen, som sidst Vinster havde to hørte Aksal af La Grange, er ifølge "Lutheranen" endnu ikke stort nok til at udøse alle sine Koldspilger alene.

■ ■ ■ ■ ■

Vorstanderne ved Kollegierne i Berlin har i en Beslutning til Justitsministeriet opgivet, at der blandt Stolperne beredes befjær sig over 1000 Døve. Dette har også ved Unjegelse nist sig at være Ufælhet.

■ ■ ■ ■ ■

Et religiøst Indianermøde blev for en Tid siden afholdt ved Dece Missionæriens nye Pierre. Det var omkring 5000 Indianere tilhæde. Mødet holdtes under Ledelse af den presbyterianiske og Congregationalistiske Kirke.

■ ■ ■ ■ ■

For hvert Minutt drilles der "Beer" for \$2.100, fortæller "N. Y. World".

Hver Time betaler Verden \$125,000 for "Beer" og hver Dag journalen for nære \$3,000,000 af den "brune Drik." Øbære tilhører Bladet: Den "Beer", som var et eneste Mar forbrugt over den hele Jord tilbage dannet en Sø 6 Høb dyb, 3½ Mill lang og 1 Mill bred eller dælte et Areal af 2,313 Hektar. I denne Sø kunde man med Lethed drukne hele Jordens engelstændende Befolkning, eller også samtidig give et "Beer"-Bud til hvert eneste Mand og Kvinder og hvert eneste Barn i hele Amerika.

■ ■ ■ ■ ■

Fra Danmark meddeles: Rødtalte Domkirke havde den 7de Sept. et meget formelt Besøg, idet Kongen af Danmark, Keiser og Kejserinden af Rusland, Enkekejserinde Tagvar, Kong Georg, det danske Kronprinspar, Prinsesken af Wales, en hel Del russiske Storfurstter og Storsværstader, Prins Waldemar og Prinsesse Marie, Prins Christian og Prinsesse Alexan-

drine og endnu en stor Del Prinsjet og Prinsesser tilligemed Prins Hans var i Kirken og delte ved osbøde Kronning Souffles Riste. Dagen var nemlig Kartbagen for Dronningens Jubel. Højstaberne havde alle med sig Flot og Krans og begav sig straks ind i Frederiks V's Kapel, hvor de dannede omkring en halv Time ved Dronningens Riste.

■ ■ ■ ■ ■

I Svelts holder man paa et blæstere Spørsgåmalet om lichelig Stemmeret for Kvinder.

■ ■ ■ ■ ■

Alle Indbyggerne i Landsbyen Lichtenwolde, Holland, der med Undtagelse af 5 Familier var Katoller, er nu gaaede over til Protestantismen. Deres Amtal udgjor omkring 500.

■ ■ ■ ■ ■

I 1820 blev Hawaii-Øerne for første Gang besøgt af Missionærer. Da man for en Tid siden opioq en Kollett for Missionen på Philippinerne i en af de store Kirker i Honolulu, indkommer omkring \$11.000.

■ ■ ■ ■ ■

Et Anna Beaupre i Quebec, Canada, er nu det mest sagte Valgortssted i Amerika. Pilgrimenes Aantal er altsædte nueret op til 10.000, og stadig fremmer der nye States der til fra de Forenede Staater og Canada. Det indiske Blad indeholder stædig Undretning om de megtværdige Mirakler, som har fundet Sted derledes, og som naturligt anses af Katollerne for holdt påalidelige.

■ ■ ■ ■ ■

Forthend. Past. Tischendorf, der vendte hjem igjen fra Amerika for nogle Mar siden, er arrestered for Sædelighedsbødelse skriver "Morgenbladet", og tilhører, at den arresterede har tidligere i Njøshaven været under Arrestforsøgelse for en lignende Forbrydelse. — Formodentlig er den enten bødelte Pastor Tischendorf des jomme, som var Past. i Selje fra 1875 til 1882, men i sidstnærmere Mar blev entlediget fra Præstekræmabet.

(Reform)

■ ■ ■ ■ ■

Past. Ostebol oplyser i "Holtebl." at Holten dette Mar til Opførelsen af den prægtige nye Bygning ved Augsburg samt løbenbe Udgifter maaer mindst \$40.000. "Det store Spørsgåmalet er nu," tilhører Ostebol, "at Augsburgs Venner magis jaabon Opgavel" kan der blandt Stolens Venner indsamles \$40.000?

Man har sagt, at Augsburgs Venner er fæ, og at de er fattige, og mange har anset det som Galmanabørf at forsøge paa en saadan Indfamling.

Det er muligt, at vi er baade fæ og fattige. Men det er også muligt, at vi er flere og lætere, end mange har troet. Dafjuld er der kun en Maade

at udfinde det paa, nemlig ved at forsøge og gaa til Arbejde med Tro og Behemtheb."

■ ■ ■ ■ ■

Rand. teol. P. R. M. Carlzen er af Pacific District Missionæri kommet til Nejveyret for Central-California.

■ ■ ■ ■ ■

Den tyfl-kristne Menighed i Wien har siden Marts Begyndelse haaret sit Medlemstal forover med 1500 Katoller, som i næste Tiderum er gaaet over til Protestantismen.

■ ■ ■ ■ ■

Præsterne i Kristiania skal efter Fortidende i "Morgenbladet" være enige om at opfordre Gustav Jensen til at føre det ledige Embete som Stiftsproost derinde.

■ ■ ■ ■ ■

Rand. teol. H. Lange er blitt valgt til Past for Treholdigheds nosj.-eban.-luth. Menighed, Podford, og Trysil land.-eban.-lutherske Menighed ved Deer Park, Wash. Disse Menigheder var før bestjent af Past. Ansgarbjørg.

■ ■ ■ ■ ■

Arrangementkomiteen oplyser i "Ritfestende", at Hellighederne i Aaledning Luther Seminars Indvielse begrundet Vor dag Aften den 14de dø. med Illumination af Bygningen. Tale, Sang og Musi. Den egentlige Indvielse finder Sted Søndag Formiddag, og Hellighederne fortsættes om Gjerniddagen.

■ ■ ■ ■ ■

Vort Albedomshjem, som nu opføres paa den af Hr. Gjermund Staalen størkede Jord i Nørheden af Stoughton, Wis., vil forhåbentlig være færdig fra Kontraktens Daaab om fem eller seks Uger. Bygningen skal have kontrakte over færdig allerede den 1ste Oktober, men Bænkelscheder med at fås til de nødvendige Bygningsmateriale har forsinket Arbejdet mindst en Maaned. Kunlige Arbejdster har leveret Planerne og først Tilført med Byggearbejdet, og alle, som har set Bygningen, er troc jeg, enige om, at den bliver betydelig til sit Brug, solid og tiliggende tilførlig og smukt. Den indeholder et højt, lyft og fastigt Basament, to Stager og en Loft eller "Attic." Den hele Bygning er 104 Fuß, Bredden er 46 Fuß, paa Fliseene 40 Fuß. Bænkenet er opført af buggen Kalksten, den øvrige Bygning af Ingle Murchen med Ornamenter af Pale Superior brown stone. Det er Hovedindgangen og de to Sideindgange opført i mælkehvidt Morter af brown stone og Træ. Bygningen skal opvarmes med Damp og oplyses med Elektricitet. Det er saaledes antaget, at der paa Baglæn kan bygges til Sidebygninger, enten en paa hvert Fløj eller en paa Midten. Bygningen, ses synet med Barneapparat, Vand- og

Gaslebninger, Kisterne, Elevator m.m., er vorinkontraheret for 1100 maaer \$15,000, skrevet Past. Vredesens i "Kritisk-tidende."

■ ■ ■ ■ ■

Hertil har der ikke været noget mindre end 1000 Universiteter i Europa; men nu har Muhammedanere henvendt sig til England med Bon om hjælp til at oprette et saabont, forat deres Vorre kan blive beboet for Christenlegien. Det er et Tidens Tegn ogsaa dette, at Muhammedanere nu er tilhenvende sig til en Christenlegierung med Bon om hjælp til Udbredelse af en Religion, som er libet bedre end de ras Hedninger. Hvorfor de har haaret er endnu ubekjent. [P. i Kritisk-tid.]

Stiftsproost Julius Braun i Kristiania afgik ved Døden derværende den 12te September i en Alter af 79 Mar. Han var født i Christiania og tog i 1843 teologisk Embetsexamen. Efter først at have været Past ved Christiania's Tagthus blev han i 1856 anset som Past i Homiletit, Liturgi og Pastoraltheologi ved det præst-tilslagte Seminarium. 1869 udnævntes han til Sogneprest ved Grønlands Kirke i Kristiania og 1882 til Stiftsproost og Sogneprest ved Vor Frelsers Menighed.

Nader sin lange geistige Virksomhed var Braun indlagt sig stor Fortjenest af Diakoniseforeningen. Diakonisestallen i Kristiania styrdes haedes hans Initiativ, og han har siden dens Oprættelse den hele Tid været Bestyrelsen's Formand. Ogsaa som geistlig Forfatter har Braun udgjort en ikke ringe Virksomhed.

■ ■ ■ ■ ■

Geralde gjør vel i nole at understøtte, hvad Slags religiøs Indsynderne gjør sig gjældende ved et College. Presbyterianere bør benytte sig af presbyterianiske Voranstalter, derom de skal vente, at deres Barn skal holde fast ved sin Gudrenetro. Dette er ikke Sæversynsbed eller Intollerance, men ret og rett find Hornstuf. Dette Ord fra "The Presbyterian" gjør ogsaa lutheriske Vorværelse vel i at merle sig, naar de bare istedenfor "Presbyterian" og "presbyterianiske" sætter "Lutheran" og "lutherse." "The Lutheran", hvoraaf vi henter denne Navn, tilhører folgende Henvendelse til lutheriske Vorværelse: "Men vel selv Ring: 1) Geralde gjør vel i at understøtte nole, hvor deres Barn har fået Opdragelse. 2) Geralde har ventet af sine Barn, at de skal holde fast ved sin Gudrenetro. 3) Dette vil de lænshundrede ikke gjøre, derom de sendes til Kirkehalter, hvor ingen Træ eller en fast Træ raader. 4) Dersom der de sende dem til lutheriske Vorværelse: 5) Dette er ikke en suveræn Politik, men ret og rett find Hornstuf. 6) Derom der i dette Maaconnement et nogen Fejl, skalde vi ønske, at nogen vilde adpege den."

(P. i Kritisk-tid.)

Whatcom, Fairhaven and Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne Rute.

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl 8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & Son, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelsers norsk luth. Kirke

Hj. af So. Jeg 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor

Bopel: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

—o—

Søndag 9:30 A. M. Søndags-skole.

" 11 A. M. Hølmosse-gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 r. m. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.

Hver 1ste og 3de Torsdag Aften i Maaneden, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef.m.

i Maaneden, Kvindeforening.

Bøger til salgs.

..... n
Synodens Salmebog, I Sicind-

bind \$.65

" " med rødt

Salt og forgylt Kors og

Kalk 1.00

" "

med rødt Salt og Al-
bumasspænde 1.75

Synodens nye, engelske
Hymnbog, både Tekst
og Musik 75

Norske og engelske Bibel-
historier 25

Katekismen 15

Jøssendals Billed ABC 15

Synodalberetninger, Paci-
fik Distrikt 25

Ny Testamente 25

Spar Tid og send til os efter
dise Bøger.

Adresse

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wn.

Pacific Lutheran Academy

and

Business College

... Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory.

Normal.

College Preparatory.

Commercial. □

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric

Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

To Drenges Samtale om Prædilembedet.

Und.: Men alle fristne har dog hin Glæde i Guds Ord?

Guds.: Presterne skal ogsaa blot være Medarbejdere til deres Glæde. Derfor forkynde de Guds Ord, derfor behøve de en saa dyb Erfjendelse som muligt. De skal ved, hvilket det er muligt, kunne lære den hellige Skrift i Grundsporet, lændende den træfellige Hvor i dens Sammenhæng og kunne forstå den imod alle Angreb. O, jeg ønskede gjerne at gennemvandre alle menneskelige Kunster og Videnskaber, for da alle Maader at kunne afslægge Videnskabet for Sandheden.

Und.: Jeg forstår, Studerierne vil kasse dig Møle ned.

Guds.: En Møle, som jeg gjerne påtagter mig, for at blive døbere at kunne trænge ind i denne Guds Hjerligheds Hemmelighed, hvilken Englene begjært at gjenemvisse: "Saaledes har Gud elset Verden, at han gav sin enbaerne Son, da det at hver den, som troer på ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv." (Joh. 3, 16.) Dette Sprog er Bibelens Hjerte, en enig Heds- og Glædeskilde. Den, som icke børnligt og enfaldigt bevarer det i si Hjerte, har set deri Guds uendelige Mislundbed og Hjerlighed til Menneske. Han bliver selv dermed joa venlig og hjertlig tilmede; han bliver joa dum om Hjertet: thi Guds Hjerlighed er ubghdt deri. O, bæren dog Liengden, Bredben, Høiden og Dybden af denne Hjerlighed. Gud Haber givet os sin Son, os, som er hans Bænder; Kristus, Gud og Menneske, der før os paa Ørket, bærer alle vores Snyder, Sugdomme og Smertet og gjenfisber os med sit eget Blod. Nu er Synden udslettet, Død, Djævel og Helvede overvundet; nu er himmelen her på Jorden, nu er vi Guds Børn. Vi burde i Sandhed alle sige med Paulus: "Jeg agter alt for Lad mod Høverlig- heden af Rundstab om Stille Jesu, min Herre, for hvis Stab jeg har lidt Lad paa alt og agter det Skam at være, paa det at jeg kan vinde Kristum."

Und.: Naar jeg blot funderne dette halige Budstab, saa troe jeg, mit Hjerte vilde driske af Glæde. Men jeg er joa født, død og ligegyldig for alt gudommeligt.

Guds.: Det er bedre alle Mennesker af Naturen; de er alle døde og solde formedelt Sjælen; de er helt igennem forgiftede; i vojt Råd bor intet godt. Men Evangeliet er en Guds Kraft til Salighed for hver den, som tror. Det er saa uenligt rigt, at det ikke blot bringer os det glade Budstab om Guds store Foranholdning til vor Salighed, men giver også den Helligaand, som spæller vor døde Sjæl til Troen.

Und.: Derfor hever det joa:

"Hvor delige er deres Hæder, som forlunde Fred, som forkynde godt Budstab! Jeg maa opsigtlig tilhaa, at jeg under denne Samtale begynder at føle mig joa underlig i Hjertet; jeg opfylles næsten af Lov til at blive et forstandtlig Sandhedsbuk."

Guds.: Prædilembedets Lighed bestoer i Ordets Hellighed. Det er en Mandens Ejendom, som har en Jacob overpartiæt Klarhed, at den bringer Herdens glimrende Bragt til at vise. Thi ved den udbrædes Guds Hjerte, Himmelens fuldest med halige Djævelens Righe nedbrudet. Helt hellige i Himmelens og på Jordens et vundne ved Prædilembedets Ejendom, ja Gud selv har endog formulet det.

Und.: Vor hellige Kristus selv har prædilet; hvilken Møle er ikke det for dette Embete!

Guds.: Og hvornaf kommer det, at Gud endnu opholder Verden? Hvorfor bruger dette han endnu, og hvorfra troede han Ejendom endnu? Her Almens Stab, fordi endnu mange blive vundne for Guds Hjerte ved Prædilembedets Ejendom. Naar Verden bliver joa ugudelig, at den ikke længer kanter Prædilembedet, da er vistelig den sidste Time slact. Derfor funne vi joa nu joa hellige venter den ødelæggelse Tag, fordi Guds Ord og dette hellige Embete af utallige bliver joa Hjemdagen forsvaret, omendfiont Gud dermed besøger Menneskeslegten den sidste Belægning.

Und.: Hvor lykkelig vil du ikke være, Gudske, hvis du engang bliver en trofast Prædikant og kommer frem for Guds Troen med de Ejede, som ved din Ejendom er komme til Gud, og du da har hørt hellige Ord af Guds Mund: "Vel, du gode og tro Ejener! du har været tro over livet, jeg vil sætte dig over meget; gok ind til din Herts Glæde." (Matth. 25, 21.)

Guds.: Det hellige Prædilembedet er joa tungt, at endog Apostelen Paulus udtaaer: "Hvo er hertil dogdig?" (2. Kor. 21, 16). Thi af en Preest fortanges Menhed i Turen, Trostab i Arbejdet, Hellighed i Livet. Vil jeg funne opfylde alt dette? O, jeg burde ikke til Preest!

Und.: Bar fun stemodig! Den ydmøge giver Gud Raade; for den opsigtige lader han det lyttes. Jeg vil forsøge at blive et trofast og dygtigt Menighedslem.

Guds.: Nu, i Herrens Røn.

Und.: Tættil højre dig den almoechtige Gud, som levendegjør de døde og fulder de Ling, der ikke er, som om de var. (Rom. 4, 17.)

[Roaredit.]

Religionsskolen.

Religionsskolen for ukonfirmeret Ungdom begynder samtidigt med den højere Afdeling

ørstkommede Tirsdag den 2dje Oktober. Der vil blive to Lærerinder i den Afdeling. Forvrigt vil den drives omrent som før Paa Formiddagen undervises i Katekisme, Forklaring og Bibelhistorie og Salmer paa norsk. Men paa Eftermiddag underves der paa engelsk i Regning, Skrivning, Geografi, Læsning og Spelling samt Grammatik og Stiløvelse.

Børn, som ikke kan norsk, larer sine Religionsbøger paa engelsk.

Vi beder alle Forældre her paa Kysten, som ellers ikke kan skaffe sine Børn Religionsundervisning i deres Fædrenetro om at sende sine Børn hid.

Naar Børn fra 10 Aar opover til Konfirmationen kan faa i kristeligtindede Familier god Kost og Logis, Tilsyn og Vask for \$1.25 pr. Uge, samt Skole i otte Maaneders for blot \$10, da synes det os, at der nu for Tiden ikke er nogen Grund til at forsømme denne Anledning, men lade Børnene benytte den til de bliver konfirmerte. Efter at være blevne underviste og opdragne ved grundig Undervisning i Guds Ord vil de fleste Børn ganske snart ved sin Troskab Flid og bedre Dygtighed tilbagebetalesinde Forældre deres Bekostning paa dem. Det lønner sig slet ikke for Forældre at lade sine Børn tilbringe sin Barndom uden Guds Ords Lys og Varme. Herren vil paa en eller anden Maade alvorlig straffe saadan Forsommelse. Det har han tydeligt sagt og bevist.

Er der Forældre, som virkelig ønsker at faa sit Barn paa vor Skole, men slet ikke har Udkommet til engang at betale sammenget, som deres Ophold koster hjemme, saa lad os faa høre fra saadanne. Vi kan paa Forhaand love Hjælp til enkelte.

Barnets Sangbog.

Jeg tillader mig herved at meddele, at jeg isommer har udarbeidet en saadan Bog, og at den vil udkomme snarest mulig. Jeg har gaaet omhyggelig over alle de Marker, hvor jeg kunde vente at finde nogen Blomst for en saadan Bog, saaledes ogsaa Norges Sangbøger (og naturligvis Salmebøgerne), og jeg har efter bedste Skjøn valgt, ordnet, rettet, tildeles ogsaa skaffet nyt, Oversættelser eller originalt. Det er ikke en Udvidelse af min ældre Sangbog for Skolen, men et frit Arbeide efter en frit valgt Plan. Min nye Bog har 400 norske Sange, næsten dobbelt saa meget som den nye Sangbog paa samme Pelt i Norge; desuden en Afdeling udvalgte engelske Barnesange.

Der kommer først en Udgave af blot Sangene med Henvisning til Musiknumrene. Siden kommer en kombineret Udgave af Tekst og Musik, i en ny og praktisk Form, saa det blir let at finde og lægge op det tilsvarende.

Der blir henved 200 Musiknumre, hvorfra omkring en Trediedel Koraler, de mest brugte, — meget er to- eller trestemmigt [blandet Kor], men mest firstemmt. Der er omkring 30 Duetter.

E. Jensen,
2101 20th Ave. So.,
Minneapolis, Minn.

J. Palmson,

Utbefalingeret Optiter.

Øvrene underløges efter alle Bidensfads Regler.

920 Pacific Ave., Tacoma, Wa

\$1.15.

"Illustrated Home Journal."
et udmerket Tidsskrift for
kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD"

for blot \$1.15 om Aaret

